

lande var blandt dem, der stemte for. De fleste NATO-lande og østblokken afstod.

Det britiske-amerikanske forslag.

Samme dag, den 19. oktober, som 37-magtsresolutionsforslaget blev fremlagt, fremsatte USA og Canada deres resolutionsforslag. Dets operative del gik ud på følgende:

(Plenarforsamlingen)

1. *opfordrer* 18-magtsnedrustningskomiteens konference til at søge afsluttet en traktat med effektiv og omgående international verifikation, hvorved kernevåbenforsøg forbydes for bestandig i alle omgivelser;
2. *giver* udtryk for den opfattelse, at såfremt det ikke lykkes hurtigt at slutte en sådan overenskomst, skal 18-magtskomiteen søge en midlertidig traktat afsluttet, hvorved kernevåbenforsøg forbydes i de omgivelser, hvor radioaktivt nedfald er et internationalt problem, og hvor forsøg kan opdages og identificeres uden international kontrol, d. v. s. i atmosfæren, i det ydre rum og under vandet.
3. *anmoder* de forhandlende magter om at blive enige om en dato i nær fremtid, på hvilken en traktat, der forbyder kernevåbenforsøg, skal træde i kraft;
4. *tager til efterretning* de i de to beretninger fra 18-magtsnedrustningskomiteen i Genève indeholdte referater og dokumenter vedrørende kernevåbenforsøg;
5. *anmoder* den fungerende generalsekretær om at henlede 18-magtskomiteens opmærksomhed på 17. samlings dokumenter vedrørende spørgsmålet om indstilling af forsøg med kernevåben.

Inden afstemningen, som fandt sted den 5. november, trak forslagsstillerne den operative par. 2 tilbage, idet den efter vedtagelsen af par. 6 i 37-magts resolutionsforslaget havde mistet sin betydning.

Resolutionsforslaget vedtoges derefter ved navneopråb med 50 stemmer for og 12 imod, medens 42 lande afstod. Blandt de lande, der stemte for, var de nordiske lande undtagen Finland, og NATO-landene. Også Indien stemte for. Østlandene tilligemed Cuba og Mali stemte imod. Blandt dem, der afstod, var Finland, en række afrikanske lande, Indonesien, Ceylon og Burma, Forenede Arabiske Republik og Jugoslavien.

Frankrig afstod under samtlige afstemninger vedrørende atomstop.

Plenarforsamlingen vedtog de to resolutionsforslag vedrørende atomstop den 6. november. 37-magtsforslaget vedtoges med 75 stemmer for og ingen imod, medens 21 afstod. Det engelsk-amerikanske forslag vedtoges med 51 stemmer for og 10 imod, medens 40 afstod. Afstemningen fulgte således ret nøje afstemningen i 1. udvalg.

Nedrustningskomiteen trådte sammen i Genève den 26. november. I overensstemmelse med bestemmelsen i 37-magtsresolutionen gav de to formænd (co-chairmen) i et brev af 7. december præsidenten for 17. plenarforsamling den begærede beretning om konferencens arbejde. Heri udtaltes det, at det ikke havde vist sig muligt i den korte tid, der var til rådighed, at nå til enighed om at indstille atomforsøgene. Plenarforsamlingen og FN's generalsekretær ville blive holdt fuldt underrettet om konferencens videre bestræbelser for at nå til enighed om en indstilling af forsøgene.

Denne beretning kom til behandling i plenarforsamlingen den 20. december 1962. Præsidenten udtalte håbet om, at Genèvekonferencen også i fremtiden ville give prioritet i sine forhandlinger til spørgsmålet om standsning af atomforsøg, og at den ville intensivere sine bestræbelser for at slutte en overenskomst. Videre henledte han opmærksomheden på, at plenarforsamlingen og generalsekretæren ville blive holdt fuldt underrettet om konferencens arbejde i denne henseende.

Plenarforsamlingen tog derefter beretningen til efterretning.

Debatten om atomstop.

1. udvalgs debat om standsning af kernevåbenforsøg fandt sted i tiden mellem 10. oktober og 5. november.

Et hovedsynspunkt i de uforpligtede landes indlæg var, at afholdelse af forsøgssprængninger var en sag, som ikke alene kunne overlades til atommagternes afgørelse. De otte uforpligtede Genève-magters fællesmemorandum burde tjene som basis for fortsatte drøftelser vedrørende problemet med de underjordiske sprængninger. Fra